

РЕШЕНИЕ

№ 1124

гр. София, 23.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7219** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Адвокатско дружество „З. В. и Т. Я.“, чрез адвокат З. В. – САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 4, против Решение № 127054 от 19.06.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 19-ти състав по НАХД №19973/2019г., с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-941/18.11.2019г. издадено от Заместник-председател на Комисия за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“ относно наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл. 647, ал. 2, вр. чл. 644, ал. 2, предл. второ вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса на застраховането /КЗ/ вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ вр. чл. 648, ал. 1 от КЗ за нарушение на чл.108, ал. 1 от КЗ. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени обжалвания съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да отмени издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен се представлява от адвокат В., която

моли съда да уважи депозираната касационна жалба по изложените в същата съображения. Претендира разности, съгласно представен списък.

Ответникът – Комисия за финансов надзор, редовно уведомена, се представлява от юрисконсулт Г., която моли съда да остави в сила решението на Софийски районен съд и да остави касационната жалба без уважение като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. .

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Д., който дава заключение за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В хода на съдебното производство пред Софийски районен съд е прието за установено от фактическа страна, че в КФН е постъпила жалба с вх. № 91-02-1079/14.08.2019 г. от Г. В. Г. срещу липса на произнасяне по застрахователна претенция. Във връзка с жалбата е извършена проверка, като от ЗД [фирма] са изискани всички документи по случая. От приложените по преписката документи, предоставени от ЗК [фирма], постъпили в КФН на 09.09.2019 г. и на 07.10.2019 г. е установено, следното:

В ЗД [фирма] е заведена застрахователна претенция № 0000-5000-19-175428 на 14.06.2019 г., с искане за изплащане на застрахователно обезщетение по повод настъпило застрахователно събитие – увреждане на лек автомобил „М. К.“, с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на И. Р. М. „Гражданска отговорност“, с налична валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, по застрахователна полица № BG/22/118003039492, с период на застрахователно покритие от 23.10.2018г. до 22.10.2019г., включително. На датата на завеждане на претенцията пред застрахователя са представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, извършен е оглед на автомобила, за което е съставен опис на претенцията. При завеждането на претенцията е изискан от претендиращия да бъде представен талон за годишен технически преглед. На 02.07.2019г. е изготвен доклад по заведената щета, както и сравнителна експертиза по щетата. На база на изготвеното заключение е извършено изплащане по щетата в размер на 268.40 лв. на дата 02.09.2019г.

В писмо от 04.09.2019г. по повод проверката от ЗК [фирма] до КФН, като е посочено, че талон за ГТП не е представен до момента. ЗК [фирма] променя становището си относно определеното застрахователно обезщетение, като на 02.10.2019г. доизплаща още сума в размер на 48.00 лв. на претендиращия застрахователното обезщетение.

При така установените факти е прието, че ЗД [фирма] не е изпълнило задължението си по чл. 108, ал. 1 от КЗ, в срок до 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, считано от 14.06.2019 г., но не по-късно от 05.07.2019 г. включително, да се произнесе по предявената пред дружеството застрахователна претенция (щета) № 0000-5000-19-175428/14.06.2019 г. съгласно един от алтернативно посочените в т. 1 и т. 2 от същата разпоредба начини, а именно да

определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже плащането. Прието е, че нарушението е извършено на 06.07.2019 г., в [населено място]. Въз основа на съставения АУАН било издадено и оспореното пред СРС НП № Р-10-941/18.11.2019 г., с което на ЗД [фирма] била наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл. 644, ал. 2, предл. второ вр. ал. 1, т. 2 от КЗ вр. § 1, т.51 от ДР на КЗ за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, тъй като е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на НП № Р-10-962/16.10.2018 г. /влязло в сила на 21.03.2019 г./, с което му е наложено наказание за същото по вид административно нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващия орган, правилно е приложил закона, поради което е потвърдил обжалваното НП в цялост.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по отношение на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на касатора и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

По отношение на материалния закон, от представените по делото доказателства по несъмнен начин се установява извършването на нарушение на чл. 108 от КЗ от дружеството ЗД [фирма]. По силата на чл. 108 от КЗ, застрахователят е длъжен да се произнесе по всяка претенция в 15-работни дни от представяне на доказателствата, като определи и изплати обезщетение или мотивира своя отказ. В разглеждания случай 15-дневния срок започва да тече от 14.06.2019 г., когато са представени всички необходими за определяне на щетата документи. Т. за годишен технически преглед не е бил представен нито към датата на изплащане на обезщетението, нито в хода на проверката на КФН, нито към 02.10.2019г. когато застрахователят доизплаща още сума в размер на 48.00 лв. на претендиращия застрахователното обезщетение. Това доказателство не е било необходимо за определяне на размера на обезщетението и оценка на щетата, доколкото докладът по щетата е бил изготвен на 02.07.2019г., без талона за ГТП. Обоснован е извода, че непредставянето на доказателството не може да е основание за забавяне изплащането на обезщетението, доколкото то не е от значение за оценка на щетата и определяне на размера на обезщетението.

В крайна сметка, застрахователното обезщетение е изплатено на 02.09.2012г. – извън законоустановения срок.

От събраните и обсъдени пред въззивния съд доказателства безспорно се установява, че срокът в който е следвало да се произнесе застрахователят е бил до 05.07.2019г., в тази връзка правилно административнонаказващият орган е посочил, че датата на извършване на нарушението е 06.07.2019 г. Не са налице и предпоставките за

приложението на чл. 28 от ЗАНН, тъй като ЗАНН не съдържа легално определение на понятието „маловажен случай“, затова на основание чл. 11 от същия закон субсидиарно следва да се приложи НК. Според чл. 93, т. 9 от НК „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Фактическите обстоятелства, свързани с процесния казус не указват маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, като по делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност. Точно обратно, дружеството застраховател следва да удовлетворява застрахователните претенции в срок, а извършеното нарушение в условията на повторност регламентира една по-висока обществена опасност на извършеното нарушение и непостигане на целите на наказанието по чл. 12 от ЗАНН по предишни производства. Наказанието, наложено за нарушение, извършено в условията на повторност е правилно. По силата на § 1, т. 37 от ДР на КЗ, „повторно нарушение“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. Процесното нарушение установено с АУАН № Р-06-1041/18.10.2019 г. е издадено в едногодишния срок от влизане в сила на НП № Р-10-962/16.10.2018 г., което е влязло в сила на 21.03.2019 г. АНО в издаденото НП е изложил достатъчно убедителни мотиви защо наложеното наказание е в условията на повторност. Горецитираното НП е влязло в сила на 21.03.2019 г. за извършено нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ. Фактът на повторност е относим към определяне на относимото наказание и тъй като АУАН, няма санкционен характер и не съдържа санкционна част, не е необходимо и в неговото съдържание да бъде отразено, че нарушението е в условията на повторност. В случая съгласно изискванията на ЗАНН в АУАН е посочено единствено материалната разпоредба, която е нарушена, но не и санкционната норма. От друга страна съгласно нормата на чл. 53, ал.1 от ЗАНН, наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Тоест, дори да се приеме, че е допуснато нарушение, чрез непосочването на елемента повторност в АУАН, чрез законова възможност се санират допуснатите несъществени нарушения в АУАН, чрез отстраняването им в НП.

По така изложените мотиви касационната инстанция приема, че решението на Софийски районен съд, като правилно, следва да бъде оставено в сила.

По отношение на разноските - от страна на ответника в производството е изразена своевременно претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В тази връзка на основание чл.63, ал. 5 вр. ал. 3 от ЗАНН вр. чл. 37, ал. 1 от Закон за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, касатора следва да бъде осъден да плати на ответника КФН юрисконсултско възнаграждение в размер на 90.00 лева /деветдесет лева/..

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила съдебно решение № 127054 от 19.06.2020г. на Софийски районен съд,

НО, 19-ти състав по НАХД № 19973/2019г., с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-941/18.11.2019 г. издадено от Заместник-председател на Комисия за финансов надзор, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“ относно наложена на ЗД [фирма] имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл. 647, ал. 2, вр. чл. 644, ал. 2, предл. второ вр. ал. 1, т. 2 от КЗ вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ вр. чл. 648, ал. 1 от КЗ за нарушение на чл.108, ал. 1 от КЗ.

ОСЪЖДА ЗД [фирма], ЕИК:[ЕИК], [населено място], [улица] да заплати на Комисия за финансов надзор сумата в размер на 90.00 лв. /деветдесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: